

Elisabeth Geday (RV):

Det er ikke nogen sygdom at få børn, og derfor er det også helt rigtigt at skille reglerne om sygedagpenge og reglerne om barseldagpenge i to love. Det er lige så indlysende rigtigt at smelte reglerne for barseldagpenge og reglerne for ret til barselgravær sammen i én lov.

Det kan bare ærgre mig, at regeringen ikke benytter lejligheden til at lave nogle substantielle ændringer, bl.a. at gøre reglerne mindre komplicerede. For hvis man spurgte blandt de gravide, der står lige over for at skulle på barsel, hvornår de kan gå på barsel, hvor længe og med hvilken betaling, og hvornår en arbejdsgiver skal have besked, så tror jeg ikke engang, at en ud af tyve ville kunne svare rigtigt på spørgsmålene.

Selv ikke i de faglige organisationer, der skal rådgive deres medlemmer om barselreglerne, kan de hitte ud af reglerne.

Hvornår var det lige, at arbejdsgiverne skulle vide, om mor vil udnytte sin forældreorlov, og hvad nu, hvis far vil på orlov? For det er faktisk ikke de samme varslingsregler, der gælder for fædreorloven og forældreorloven.

Hvordan er det nu lige med den der højtbe-sungne fleksible barselorlov? Der er ikke nogen, der bruger den, fordi det i praksis er umuligt at forene en fleksibel barsel med en bare nogenlunde velfungerende arbejdsplads.

I praksis er det umuligt at ansætte en barselvikar 2 dage om ugen, mens far er på barsel, og 3 dage om ugen på en anden arbejdsplads, mens mor er på barsel. Hvem kan leve af at skulle arbejde som barselvikar 2 dage om ugen i 8 uger eller 3 dage om ugen i 13 uger, sådan som loven i dag giver mulighed for? Og hvilken arbejdsplads kan med rimelighed nå at oplære en vikar på de her betingelser?

Personligt tvivler jeg på, at behovet for fleksibilitet virkelig er så stort. Jeg tror, at langt de fleste forældre, det viser tallene i hvert fald, nyder perioden på barsel som et kærkomment afbræk fra et i øvrigt – forhåbentlig – langt arbejdsliv.

Jeg ville også ønske, at regeringen tog hul på det allerstørste problem i forbindelse med barselorloven, som vi skal diskutere senere i dag, nemlig ligestillingsproblemet, det faktum, at mænd i gennemsnit holder 3 ugers barsel med deres nyfødte børn, mens kvinder holder 43 uger. Barselorlovens skæve fordeling mellem kønnene er en væsentlig forklaring på, at kvinder har en højere ledighed end mænd, og at lønforskellene mellem mænd og kvinder vokser.

Samtidig betyder det skæve fravær på grund af barsel og kvindernes fortsatte hovedansvar for børnenes opvækst, at kvindelige ledere fortsat er undtagelsen så vel i det private som i det offentlige. Derfor vil jeg foreslå, at 12 uger af den samlede barselorlov på 52 uger reserveres til faderen. Det kunne man passende gøre nu i stedet for at vente, til vi om lidt skal behandle B 66.

Så ville jeg også ønske, at de faglige organisationer satte alle kræfter ind på at sikre forældrene løn under barsel. Det koster fra den samlede ramme under en overenskomstforhandling, og derfor skal de faglige organisationer prioritere det krav.

Mit mål er, at enhver nyfødt kan blive passet hjemme af sin mor eller sin far det første år af sit liv, og det forudsætter, at familiernes økonomi hænger sammen. Løn i hele barselperioden er afgørende, hvis det skal blive økonomisk muligt for far at vende hjem til baby.

Endelig håber jeg, at regeringen vil gøre det lettere at være selvstændig på barsel. Man kan have sin stærke tvivl om det, for i tirsdags besluttede regeringen, at de selvstændige ikke skal have andel i barseludligningen. Det er en ting, hvor man kan sige, at det i hvert fald ikke er gjort lettere at være selvstændig og på barsel.

Vi har også fortsat problemer, fordi reglerne er så usmidige, at den selvstændige risikerer at miste sine barseldagpenge, blot fordi han eller hun vedligeholder sit kundearkiv eller sine kundeadresser under fraværet.

Regeringen har bebudet, at de i løbet af kort tid vil revidere barselreglerne. Det kan jeg sådan set i princippet godt vente på. Men jeg vil opfordre regeringen til, at de her følgende områder tages med i revideringen: mindre komplicerede regler og ikke mere fleksibilitet; at reservere 3 måneder af barselorloven til far; at sørge for, at reglerne for de selvstændiges barsel tager mere hensyn til deres fremtidige levevej; og at de selvstændige så til den tid får del i den samlede barseludligning.

I mellemtiden kan Det Radikale Venstre godt tilslutte sig denne tekniske ændring af lovgivningen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som udgangspunkt kan Enhedslisten godt støtte dette forslag. Det er en teknisk adskillelse af